

ЗВЯЗДА

ОРГАН ЦК і МІНСКАГА АБКМА КП(б)Б

251 (6528) | 30 кастрычніка 1939 г., панядзелак | ЦАНА 10 КАП.

НАД ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУССЮ РАЗВЯВАЕЦЦА ЧЫРВОНЫ СЦЯГ СОВЕТАУ

Воля вызваленнага народа выкарана! Учора Народнае Сабранне абвясціла ўстаўленне Совецкай улады на ўсёй тэрыторыі Заходняй Беларусі.

Ніколі ва ўсёй сваёй гісторыі народ Заходняй Беларусі не перажываў такіх радасных, шчаслівых дзён, як зараз. Гэты дні поўны бурнага лікавання і шчасця. Як падарожны, што вырваўся з страшнай, бяспраймай, змрочнай бяздзяні, бязспраймай сонечнай, квітнеючай даліны, квіта і свабодна, поўнымі грудзмі ўдзяўчы працоўны люд.

Дзень 17 верасня назаўсёды застанецца ў памяці насельніцтва былых «усходніх прэсаў» панавай Польшчы, як дзень найшчасцей радасці, дзень вызвалення ад прыгнёта, голаду і цемры. Слаўна Чырвоная Армія вырвала мільёны людзей з жахлівай багні, выратавала іх ад крывавай паню, ад палкага ярма польскіх памешчыкаў і фабрыкантаў. Перад працоўнымі Заходняй Беларусі акрылася шырокая, светлая дарога да новага, шчаслівага жыцця, да прамістых вяршынь сапраўднай свабоды і замакратыі. Народ, асуджаны панаю на галечу, бяспраўе, невядуца, народ, дзесяцігоддзі прыдушаны палкім ботам польскіх паноў, занявольны народ, якому пагражала пагібель і выміранне, стаў гаспадаром свайго лёсу, шчырай нагой стаў на роднай зямлі, адчуў сабе свабодным, роўнапраўным.

Зорстка, бяздзярнай польскага буржуазія трымае народ на становішчы каланіяльнай рабы. Воля вылікага савецкага народа Чырвоная Армія сваёй магутнай сталёвай рукой расекла, знішчыла жайданы явялі, усталявала мір, спакой, парадок і свабоду на нашчадай, змучанай, багата пацярпелай і кроўнай зямлі. Працоўны Заходняй Беларусі ў ролі роднай зямлі, любячы, паступіць і павязань сваю вызваліцельную — слаўную, гераічную Чырвоную Армію.

За адні толькі месяц мільёны працоўных налягла пераказаніа што прынесла ім Чырвоная Армія, якая шчасліва будучына чакае іх у сямі савецкіх народаў. Вось чаму дні перадабарчай кампаніі перацяраўся ў дні магутных абарончых любіх працоўных да большэвіцкай партыі і савецкай улады, які даў ім новае, светлае жыццё, да правадыра ўсіх працоўных — вялікага Сталіна, імя якога з'яўляецца сімвалам свабоды і шчасця імя якога з любоўю і захапленнем вымаўляе кожны рабочы, сялянін, працоўны інтэлігент Заходняй Беларусі.

Вось чаму народ даў сваім выбарчым — дэпутатам Народнага Сабрання аднадушны наказ:

— Загуляе шумным борм.
Завіе знона —
Хай савецкія прасторы
Нас прымаюць роўна.

Пад крэмеўскім сонцам ясным.
Жыць сваё жыццё, хочам!
28 кастрычніка ў вызваленым Беларускай адрэсаваным Народнае (нацыянальнае) Сабранне Заходняй Беларусі.

927 дэпутатаў сабраліся вырашыць лёс працоўных Заходняй Беларусі. Доглядаючы сваё прадстаўніцкае паслаў народ у Народнае Сабранне. Выбары паказалі, што народ Заходняй Беларусі хочун жыць у непахіснай дружбе паміж сабой, у той сталіскай дружбе, народаў, якая з'яўляецца крыніцай сілы і магутнасці вялікага Савецкага Саюза.

Беларусі і ўраі галасавалі за кандыдатаў-палітэраў, працоўныя паліты выбіраі ўраіў. З'яўлячы, пачунае ў былой паліскай Польшчы, заснаванай на нацыянальнай рэспі і зверскім прыгнёчэнні народаў!

Вялікая чынь акрылі Народнае Сабранне вышла на долу старога селяніна-беліска Спінава Францішкі Струта. Ші мог раей ён, біліска, прыдушаны бяспраўем, галечай і горам нават маршы аб такой велічын, шчаслівай палісці ў сваім жыцці? Ші мог ён раей думаць, што ў яго мазолістыя рукі народ уру

чыць свой лёс? Які глыбокі сімвал у постаці старога селяніна-беліска на трыбуна Народнага Сабрання! Народ выказаў сваю волю, народ разгануў сваю магутную сіну, галасавалі аб сваіх правах, і нікому ніколі больш не адзесь армо на яго шчы!

Той, хто прысутнічаў у гістарычных дзень 28 кастрычніка ў зале беластонскага тэатра, ніколі ў жыцці не забудзе той бурна лікавання і захаплення, якая бумала ў Народным Сабранні. Людзі плакалі ад радасці, людзі палавалі і абнімалі адін аднаго. Гэта было шчасце палкага народа, для якога настала новае жыццё, які толькі пацаў жыць пасадпраўнаму.

Прывітанніа выкліч ў чынь таварыша Сталіна — вялікага тэраца народнага шчасця, у чынь большэвіцкай партыі і савецкай улады злілі ў магутны, лікучы гуд. І калі выпрабаванні рэвалюцыянер Саргей Прытыцкі пачаў свой даклад аб форме дзяржаўнай улады, магутны шквал пранёса па залу: «Мы хочам савецкай улады!», «Няхай жыць савецкай улада!», «Смерць катам пана!».

Грозны ў сваім гневе, у сваёй нявысілі да ворагаў працоўных, чулымі ў сваёй любі да роднай улады Совецкай, народ пёра і непахісна сказаў: «Не бывае эксплуатаатарам на нашай зямлі!».

Народнае Сабранне задаволіла адзідушнае патрабаванне народа, выражанае ў іматалісках выказках і рэзалюцыях. Выступілі дэпутаты аднадушна заявілі, што толькі пры савецкай уладзе Заходняй Беларусі стане багатым, квітнеючым, сонечным краем, што толькі пры знішчэнні эксплуатацыі чалавека чалавекам народ можа заваяваць сваё шчасце, можа расці і развівацца добрабыт і культура, могуць развівацца і мадэрне зольнасці і таланты народа.

Учора Народнае Сабранне прыняло гістарычнае рашэнне аб дзяржаўнай уладзе ў Заходняй Беларусі, аб ўстаўленні савецкай улады ў Заходняй Беларусі.

Гэта вестка, як маланка, разнісца па ўсіх гарадах і сёлах Заходняй Беларусі. Яна выклікала бурю радасці, захаплення і шчасця. Збыліся надзеі і спадзяванні працоўных, збылася мара радзей прыгнёчэння і знявольнага людзей. Народ уступіў у новы свет, які не ведае эксплуатацыі, не ведае сацыяльнай і нацыянальнай галечы, не ведае знявагі, уступіў у свет, дзе не грошы, не золата, а людзі з'яўляюцца самым каштоўным капіталам.

Ад гэтага часу ўлада ў Заходняй Беларусі належыць працоўным горада і вёскі ў асобе Совецкай дэпутатаў працоўных. Ад гэтага часу і назаўсёды чырвоны сцяг Совецкай будзе горда развівацца над вызваленай зямляй Заходняй Беларусі.

Знішчаны, сідэты штучныя граніцы, раззяляўшы адзін народ. Знесены патрабаныя сідэты і дратавыя загароны. Аб'ядналі адзінароўныя браты. Па той і другі бок былой мяжы — адзін народ, адзіная зямля, адзіная Беларуска-Савецкая Рэспубліка.

Драпежаму польскаму арму ніколі больш не раздзіраць беларускі народ! Пана бекам, развівакам, чыскам і сідрыгтам не выдць больш беларускай зямлі, як сваёй вуды! Ніколі ніхто не раздзірае беларускі народ, ніхто не пахіскае яго адзінства, ніхто не адарвае яго свабоду, абараняемую ўсёй магутнасцю вялікага, непераможнага Савецкага Саюза.

Вялікая краіна Совецкай, як дарогі, родных сінюў, прыме ў свае абдымы на волю Заходняй Беларусі. Кіруючай вялікай партыяй большэвіку, геніем вялікага Сталіна, пад сцягам сацыялізма, Заходняй Беларусі, як неадлучнай частка Беларускай ССР, пойдзе па шляху да росквітання і шчасця, да свецлага і праміслага будучага.

Горача вышум працоўных Заходняй Беларусі з устаўленнем савецкай улады.

ЦЭРНІУС,
Старшыня Совецка Міністраў Літвы.

ТЭЛЕГРАМА СТАРШЫНІ СОВЕТА МІНІСТРАЎ ЛІТВЫ п. ЦЭРНІУС
СТАРШЫНІ СОУНАРКОМА СССР ТАВ. В. М. МОЛАТАВУ

3 КАУНАСА, 28 кастрычніка 1939 г.
ПАНУ МОЛАТАВУ, СТАРШЫНІ СОВЕТА НАРОДНЫХ КАМІСАРАУ, МАСКВА.

У момант уступлення войск Літўскай дзяржавы ў сваю старажытную сталіцу Вільнюсе літўскі народ і яго ўраі поўны пацуха шчырай прызнальнасці ў адносінках да народаў Савецкага Саюза і яго ўрада за тую дзейную дапамогу, якую яны напынае аказваць літўскаму народу ў яго барацьбе ў міжнародных адносінках за свабоднае, незалежнае існаванне і за вярот яго старажытнай сталіцы — калыбей і свецкай яго горада дзяржаўнага мінулага. Гэта дапамога

была абядана дагаворам ад 10 гэтага месяца, вярнуўшым Вільнюс у лона яго народа, чаму яркім сведчаннем з'яўляецца сённяшняе ўступленне літўскіх войск у гэты горад.

Прану прыняць выражэнне глыбокай удзячнасці літўскага народа і яго ўрада і перадаць яго народам Савецкага Саюза з іх правядоўцамі Сталіным і ўсёму савецкаму ўраду.

ЦЭРНІУС,
Старшыня Совецка Міністраў Літвы.

ТЭЛЕГРАМА СТАРШЫНІ СОУНАРКОМА СССР ТАВ. В. М. МОЛАТАВУ
СТАРШЫНІ СОВЕТА МІНІСТРАЎ ЛІТВЫ п. ЦЭРНІУС
ПАНУ ЦЭРНІУС, СТАРШЫНІ СОВЕТА МІНІСТРАЎ, КАУНАС.

Шчыра дзякую Вам, пан старшыня, за выказаныя Вам пеліны пацухі ў адносінках да народаў Савецкага Саюза, нашага вялікага правадыра і ўсёго савецкага ўрада, якім назаўсёды былі вразумелы і блізі імкненні літўскага народа і яго правадыраў да нацыянальнага ўдзельна і блалаўлучча.

Дазвольце таксама выказаць упэўненасць у тым, што далейшае ўмацаванне дружбы паміж нашымі народамі паслухачы сідрае міру і праціванню народаў Літўскай рэспублікі і Савецкага Саюза.

МОЛАТАВУ,
Старшыня Соўнаркома СССР.

Народнае Сабранне аднадушна правазгласіла ўстанаўленне Совецкай улады на ўсёй тэрыторыі Заходняй Беларусі.

Народнае Сабранне аднадушна паставіла аб уваходжанні Заходняй Беларусі ў састаў Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі.

НАРОДНАЕ САБРАННЕ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ — ТАВАРЫШУ СТАЛІНУ

У дні вялікага таржаства развіволення народаў Заходняй Беларусі мы, дэпутаты Народнага Сабрання, ад імені ўсіх працоўных Заходняй Беларусі шлем Вам, наш родны, бяскона любімы таварыш Сталін, наша пахлае прытанне!

Дарогі Іосіф Вісарыянавіч! Мы бязмежна ўдзячны Вам і ўсёму вялікаму народу краіны Совецкай за аказаную нам дапамогу.

Ніколі народ Заходняй Беларусі не забудзе аб тых гістарычных днях, калі створаная і натхнёная Вами, таварыш Сталін, магутная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія назаўсёды вызваліла гарады і сёлы Заходняй Беларусі і Заходняй Украіны ад іго польскіх памешчыкаў і капіталістаў.

Догі час стагнаў наш край пад гнётам польскіх паноў. Кучка грабежнікаў — памешчыкаў і капіталістаў бязлітасна грабіла працоўныя масы, расялявала нацыянальнае варожства.

Зямельны голад, бяспраўе, абнічванне мас, бяспраўе і нацыянальнае прыгнёчэнне, забіганьне і хваробы — такі быў лёс працоўных мас Заходняй Беларусі пры панаванні польскіх капіталістаў і памешчыкаў.

Мы пакутавалі доўгія гады, але мы былі заўсёды упэўнены, што вялікі Сталін і ўсё 170-мільёны савецкі народ не забудуць нас, і што окура настане час, калі мы, народы Заходняй Беларусі, зажым шчасліва і радасна ў дружнай сямі ўсіх народаў вялікага і магутнага Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік.

Няхай жыць савецкае савецкіх браціх Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік!

Няхай жыць вялікая дружба народаў!

Няхай жыць наша вызваліцельная непераможная Рабоча-Сялянская Чырвоная Армія!

Няхай жыць вялікі праваль, друг і настаўнік працоўных усагу свету родны Сталін!

НЕЗАБУЎНЫЯ ДНІ (З залы пасяджэння)

БЕЛАСТОК, 29 кастрычніка. (Спец. нар. «Звязда»). З таго часу, як Чырвоная Армія вызваліла Беласток, зала галаскога тэатра была свецкаю многіх бурных і радасных сколаў. Але тое, што творыцца ў зале тэатра ў гэты дні па-сялянскай Народнага Сабрання Заходняй Беларусі, пераўзыходзіць усё.

Бурнае народнае захапленне і лікаванне, гом алалыментаў і шумных авачыяў, якія з учарашняга дня патрасалі сваімі залы, перастаюць з усё новай сілай.

Ва ўсіх на вусяках імя Сталіна. Да яго — вялікага і мудрага правадыра і друга — звернуты сэрцачныя словы вялікай калячавай любі.

Горача і страсна абмяркоўваецца даклад ад дэпутатаў Заходняй Беларусі да Савецкай Беларусі.

Дэпутаты гавораць тэмпераментна іны вымаўляюць прэстыя, але разам з тым велічыня і запальваючыя словы. Іны клануцца выканаць волю тых, хто іх усю паслаў. — Галасавалі за савецкую ўладу.

Іны расказваюць страшэнныя эпізоды, які бяскарава польскія паны і капіталісты таптаўлі ў грэз чалавечыя дасцігствы.

Вось выступае дэпутат — сялянка Людвіска павета Марыя Бушылка. Яна расказвае Народнаму Сабранню трагедыю жыцця сваёй сямі ў былой Польшчы. Яна, як муж і сын адчулі ўсе жахі данскай турмы.

— Мы, — гаворыць Марыя Бушылка, — пакутавалі ў турмах. Нас мучылі, катавалі, але мы не падаліся панскім сабокам.

Грамадзянам шчаслівай краіны сацыялізма, чыне ітаросы і правы беражна ахоўваюцца Сталінскай Канстытуцыяй, пажла ўзвіць сабе ўсе тыя жахі, якім падвяргаліся бяспраўны, прыгнёчаны народ Заходняй Беларусі.

Голад і холад, лішні і бяспраўе народа Заходняй Беларусі гэта — праўжы дзень. «Не таптаць больш польскім панам нашай роднай беларускай зямлі!» — раздаюцца выкліч з месці.

— У нас адна дарога, — гаворыць у сваім выступленні дэпутат тав. Ора, — стаць пад чырвоны сцяг Совецкай і разам з народам Савецкага Саюза будаваць новае, шчаслівае жыццё.

— Я буду галасавалі за савецкую ўладу, за Сталінскую Канстытуцыю, — задуляе з трыбуны дэпутат тав. Ермашук.

І зноў апалдыменты, і зноў дружнае «ура».

Нас упэўнавалі галасавалі толькі за савецкую ўладу! — нясуцца ўсхваляваныя выкліч.

... І вось наступілі гэты шчаслівыя, доўгачаканыя мінуты. Было гэта ў тры гадзіны дня. Увазе дэпутатаў Народнага Сабрання прадстаўляецца прэкт дэкларацыі аб дзяржаўнай уладзе ў Заходняй Беларусі — прэкт, расправаваны камісіяй, вылучанай Народным Сабраннем.

Затаўшы дыханне, людзі ўважліва ўс луховваюцца ў тэкст дэкларацыі. Дэпутаты хочун назаўсёды запечатлець у сваёй памяці хвалючыя словы гэтага гістарычнага дакумента.

... І вось, нарэшце, гэты хвалючы міг роўны па сваёй значнасці цэламу веку, вастуў.

Дэпутат тав. Камінская чытае: — Беларускае Народнае Сабранне, выражаючы непахісную волю і жаданне народа Заходняй Беларусі, правазгласае на ўсёй тэрыторыі Заходняй Беларусі ўстаўленне савецкай улады. Ад гэтага часу ўся ўлада на тэрыторыі Заходняй Бе-

лоры належыць працоўным горада і вёскі ў асобе Совецкай дэпутатаў працоўных.

Чым адказала Народнае Сабранне на гэты гістарычны словы? Гром алалыментаў? Бурнай авачыяў? І тым і другім?

Але мала так сказаць. Трэба было бацьчы, як была наэлектрызавана аўдыторыя, трэба было галасавалі за выражэннем усхваляваных пэраў з злічым чалавечым шчасцем вачыма, каб вразумець, як луга ўпінаны і знявольны народ чакаў гэтай радаснай мінуты, якім велічыням пацухімі ахолены яго дошыны сыны.

Разраўска авачыя небывалай сілы. Людзі не ў стане былі стрымка хвалючым пацухі. З усіх канюў несліся ўсхваляваныя, палкі, прапінкачы ў сэрцы словы ўдзячнасці вялікаму Сталіну, савецкаму народу, яго слаўнай Чырвонай Арміі.

Гэтыя словы, учрамыты і патхнёныя, гучалі як клятвы. Іны паднімалі людзей, залікалі да барацьбы за новае жыццё. Савы танулі ва ўрагане патрасаючых авачыяў у віхры захаплення.

Нарэшце, авачыя на мінуту змоўкла. Стэршынявуючы — дэпутат тав. Калінін ставіць прэкт дэкларацыі па галасаванне.

— Хто за запярэжэнне абвешчаны дэкларацыі, прашу галасавалі. Паднімаецца лез рук.

Дэкларацыя прынята аднагалосна. Дэпутаты адзідушна выканалі волю народа. Савецкая ўлада на тэрыторыі Заходняй Беларусі правазгласана.

І ў зале з новай сілай грміць авачыя. Яна прадаўжаецца луга. Затым уся зала з натхненнем сіявае пролетарскімі гім «Інтэрнацыянал».

Велічы гучаць словы: — «Вось мір насілы мы разурым і да асновы, а затем Мы пачы, мы новы мір постронім. Кго был ннчым, тот станет грэм».

І. ШЛЯФЕР, С. КАЗНАЧЭУ.

ДЭКЛАРАЦЫЯ НАРОДНАГА САБРАННЯ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ АБ ДЗЯРЖАЎНАЙ УЛАДЗЕ

ПРЫНЯТА АДНАГАЛОСНА НА ПАСЯДЖЭННІ 29 КАСТРЫЧНІКА 1939 Г.

На працягу многіх год народы Заходняй Беларусі аграбляліся польскімі памешчыкамі і капіталістамі. Нацыянальнае прыгнёчэнне даходзіла да крайніх прэделаў, бяспраўе, голад і галечы былі адзінымі лёсам працоўных горада і вёскі.

Польская дзяржава была турмой народаў. Урад праводзіў гнусную палітыку насільственага апачычвання. Беларусы, украінцы і іншыя народы не польскай нацыянальнасці былі назаўсёды права на развіццё сваёй культуры і нават на родную мову. Нацыянальнае беларускае, украінскае і ўрайскае шчымы былі разгромлены.

Такія былі парадкі і ўмовы жыцця працоўных Заходняй Беларусі ў былой польскай дзяржаве.

Народы вялікага Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік прытанні нам руку брацкай дапамогі і назаўсёды вызвалі працоўных Заходняй Беларусі з панавання польскага ўрада.

Народы вялікага Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік прытанні нам руку брацкай дапамогі і назаўсёды вызвалі працоўных Заходняй Беларусі з панавання польскага ўрада.

Беларускае Народнае (нацыянальнае) Сабранне, як адзін і поўнапраўны выразіць волю народаў Заходняй Беларусі, заякляна рашыць пытанне аб характары стварэння на тэрыторыі Заходняй Беларусі дзяржаўнай улады.

Вырашаючы пытанне аб характары стварэння ўлады, мы звяртаемся к прыкладу вялікага Савецкага Саюза. У гэтым нашаму народзе толькі ў асобе савецкай улады мы знайшлі свайго вызваліцеля, свайго магутнага і вярната абарону. Вялікі гістарычны вопыт народаў Савецкага Саюза вучыць нас тым, што толькі савецкая ўлада — гэта сапраўды народная ўлада, дзе краінай кіруе сам народ без памешчыкаў і капіталістаў.

У Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік назаўсёды знішчана наймае работа, знішчана эксплуатацыя чалавек чалавекам. За кожным працоўным забеспечана права на працу, права на апачынак, права на матэрыяльнае за-

беспачыненне ў старасці, права на асвету. Клопаты аб чалавеку з'яўляюцца кіруючы пачаткам усяго жыцця.

Усе працоўныя краіны Совецкай, незалежна ад іх расавай і нацыянальнай прыналежнасці, вераслаўляюцца, адукацыі, асвадзілі, сацыяльнага і маемнага становішча, маюць права выбіраць і быць выбранымі ва ўсе органы дзяржаўнай улады. Жанчыны карыстаюцца выбарчымі правамі нароўні з мужчынамі. У кіраванні дзяржавай прымаюць удзел найшматлівае шчымы народныя масы.

У Савецкіх Рэспублік назаўсёды нацыянальнае гнёць і нароўнасць. Усе народы Савецкага Саюза складаюць адзіную дружную сямю. Толькі ў Савецкім Саюзе з нябачанай сілай расквітае культура ўсіх народаў. Савецкі Саюз не ведае больш адсталых нацыянальнасцей.

Прыклад Савецкага Саюза і горкі вопыт нашага жыцця ў панавай Польшчы пераконваюць нас у тым, што толькі савецкая ўлада можа забавіць народы Заходняй Беларусі ад эксплуатацыі панаў, голаду і бяспраўя. Толькі савецкая ўлада забеспечыць нам палітычнае, гаспадарчае і культурнае праціванне, забеспечыць свабоду нацыянальнага развіцця ўсіх народаў Заходняй Беларусі.

Беларускае Народнае Сабранне, выражаючы непахісную волю і жаданне народаў Заходняй Беларусі, правазгласае на ўсёй тэрыторыі Заходняй Беларусі ўстаўленне савецкай улады. Ад гэтага часу ўся ўлада на тэрыторыі Заходняй Беларусі належыць працоўным горада і вёскі ў асобе Совецкай дэпутатаў працоўных.

Беларускае Народнае Сабранне шчырай упэўнена ў тым, што ўсё насельніцтва Заходняй Беларусі згуртуецца вакол Совецкай дэпутатаў працоўных для поўнай перамогі новага ладу, для забеспячэння росквіт гаспадаркі, культуры і добрабыту народаў Заходняй Беларусі.

Няхай жыць Савецкая ўлада! Няхай жыць Савецкі дэпутаты працоўных!

Няхай жыць Саюз ССР — сацыялістычная бацькаўшчына рабочых і сялян!

ДЭКЛАРАЦЫЯ НАРОДНАГА САБРАННЯ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ АБ УВАХОДЖАННІ ЗАХОДНЯЙ БЕЛАРУСІ У САСТАЎ БЕЛАРУСКАЙ СОВЕЦКАЙ СОЦЫЯЛІСТЫЧНАЙ РЭСПУБЛІКІ

ПРЫНЯТА АДНАГАЛОСНА НА ПАСЯДЖЭННІ 29 КАСТРЫЧНІКА 1939 Г.

У пажку гэзіну, пагражаўшу разарэннем і знішчэннем нашаму народу, вялікі Савецкі Саюз узяў пад сваю абарону жыццё і маснасць насельніцтва Заходняй Беларусі.

З дапамогай непераможнай Рабоча-Сялянскай Чырвонай Арміі народы Заходняй Беларусі вызваліліся ад панавання памешчыкаў і капіталістаў. Назаўсёды мінулі чорныя гады знявагі беларускага народа пад ігам польскіх паноў, папраўчых элементарных правы і нацыянальнае дасцігствы беларускага народа.

Працоўны Заходняй Беларусі заўсёды лічылі сябе звязанымі неразрывнымі, крутым ўзамі з сваімі брацімі пабудаванымі Савецкую Соцыялістычную Беларусь.

Працоўны Заходняй Беларусі рашуча патрабуюць аб'яднання дагэтуль расчлененых двух частак адзінага беларускага народа, адзінай беларускай зямлі.

Лічым волю беларускага народа вышэйшым законам, Беларускае Народнае Сабранне паставіла:

Праецц Вярхоўны Совет Саюза Савецкіх Соцыялістычных Рэспублік і Вярхоўны Совет Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі прыняць Заходнюю Беларусь у састаў Савецкага Саюза і Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі, аб'яднаць беларускі народ у адзіную дзяржаву і пакласці тым самым канец раздзяленню беларускага народа.

Толькі ў саставе Беларускай Савецкай Соцыялістычнай Рэспублікі народ Заходняй Беларусі

